

Gerechtshof
te Amsterdam

Rolnummer: 200.127.525/01
Ingediend op 10 maart 2014

**NADERE REACTIE VERZOEKSTERS OP NIEUWE PUNTEN VERWEERDERS EN
BELANGHEBBENDEN**

inzake het verzoek van:

- I. Mr. R.J. Schimmelpenninck en mr. B.F.M Knüppe, gezamenlijk handelend in hun hoedanigheid van curatoren in het faillissement van DSB Bank N.V.,
advocaten: mr. A. Knigge en mr. J. de Jong;
- II. Stichting Steunfonds Probleemhypotheek ("SSP"), statutair gevestigd te Lelystad,
advocaat: mr. M. de Vries;
- III. Stichting Platform Aandelen Lease ("PAL"), statutair gevestigd te Nieuwegein,
advocaat: mr. M. Bonefaas;
- IV. Stichting Belangen Rechtsbijstandverzekerden DSB ("SBR"), statutair gevestigd te Amsterdam,
advocaten: mr. J.H. Lemstra en mr. M.N. van Dam;
- V. BNP Paribas Cardif Schadeverzekeringen N.V., statutair gevestigd te Oosterhout,
- VI. BNP Paribas Cardif Levensverzekeringen N.V., statutair gevestigd te Oosterhout,

advocaat: mr. C.W.M. Lieverse;

- VII. SRLEV N.V., statutair gevestigd te Alkmaar,
- VIII. London General Insurance Company Ltd, gevestigd te (1105 BE) Amsterdam aan de Paasheuvelweg 1,
- IX. Jubilee Europe B.V., statutair gevestigd te Amsterdam,
- X. Waard Leven N.V. (voorheen: DSB Leven N.V.), statutair gevestigd te Heerhugowaard,
- XI. Waard Schade N.V. (voorheen: DSB Schade N.V.), statutair gevestigd te Heerhugowaard,
- XII. Hollands Welvaren Leven N.V., statutair gevestigd te Wognum,
- XIII. Tadas Verzekeringen B.V. (voorheen: DSB Verzekeringen B.V.), statutair gevestigd te Heerhugowaard,

advocaten: mr. A. Knigge en mr. J. de Jong;

Partij I wordt hierna aangeduid als "**Curatoren**"

Partijen II. tot en met IV. worden hierna ook gezamenlijk aangeduid als "**Belangenorganisaties**";

Partijen V. tot en met XII. worden hierna ook gezamenlijk aangeduid als "**Verzekeraars**";

Partijen I. tot en met XIII. worden hierna ook gezamenlijk aangeduid als "**Verzoeksters**".

waartegen verweer is gevoerd door:

T. den Hollander, wonende te Oegstgeest,

A.T. Blauw, wonende te Oegstgeest,

M.P.M. van Hal, wonende te Ulfst,

J.W. Kastein, wonende te Ulfst,

advocaat: mr. G.J. Dommerholt.

1. Inleiding

- 1.1. In zijn tussenbeschikking van 12 november 2013 heeft het Hof overwogen dat de redelijkheid van de compensatie die op grond van de Overeenkomst wordt geboden aan afnemers van koopsompolissen, een nadere toelichting behoeft. Verzoeksters hebben die Nadere Toelichting gegeven bij akte van 23 december 2013. Verweerders hebben bij akte gedateerd op 4 februari 2014 summier gereageerd op de door het Hof gestelde vragen en de daarop gegeven toelichting door Verzoeksters. Verweerders hebben wel – zoals ook door het Hof is onderkend – uitvoerig andere (merendeels nieuwe) verweren aangevoerd die betrekking hebben op andere aspecten dan de redelijkheid van de geboden Poliscompensatie. Voorts hebben 7 belanghebbenden schriftelijk hun zienswijzen rechtstreeks – zonder tussenkomst van een advocaat – aan het Hof doen toekomen. Verzoeksters hebben per e-mail van het Hof een afschrift ontvangen van deze schriftelijke reacties.
- 1.2. Bij brief van 31 januari 2014 heeft stichting Woekerpolisproces verzocht alsnog verweer te mogen voeren tegen het Verzoekschrift. Het Hof heeft na de schriftelijke reactie van Verzoeksters (**productie 41**), dit verzoek bij brief van 25 februari 2014 afgewezen. Hoewel genoemde brief noch de eerder genoemde schriftelijke reacties processtukken of producties zijn, heeft het Hof voorts kenbaar gemaakt deze niettemin in de beoordeling te zullen betrekken. Het Hof heeft Verzoeksters in de gelegenheid gesteld vóór 11 maart 2014 desgewenst alsnog te reageren op de akte van Verweerders en de door het Hof ontvangen brieven van belanghebbenden en stichting Woekerpolisproces, voor zover deze – zo begrijpen Verzoeksters – ingaan op andere punten dan die waarover het Hof in zijn tussenbeschikking een nadere toelichting heeft gevraagd.
- 1.3. Art. 79 lid 2 Rv verzet zich ertegen dat het Hof acht slaat op de genoemde brieven, aangezien deze geen deel uitmaken van de processtukken en de indiëners daarvan geen partij zijn in de procedure. Het systeem van de wet en de goede procesorde verzetten zich bovendien ertegen dat het Hof acht slaat op de genoemde brieven én de akte van Verweerders, voor zover de inhoud daarvan het bestek van de door het Hof gevraagde nadere toelichting te buiten gaat. Een processueel debat na de tussenbeschikking over de volle breedte van het geschil kan slechts plaatsvinden op basis van een instructie van het Hof in de tussenbeschikking, welke instructie ontbreekt.
- 1.4. Voor het geval het Hof aan bovenstaande bezwaren van Verzoeksters voorbijgaat, geven Verzoeksters in het onderstaande hun nadere reactie op de akte van

Verweerders en de schriftelijke reacties van belanghebbenden en Stichting Woe-kerpolisproces. De stellingen van Verweerders en de opmerking van belangheb-benden doen niet af aan de redelijkheid van de geboden compensatie.

- 1.5. Gelet op enerzijds het aantal en de zeer uiteenlopende aard van de daarin aan de orde gestelde – en in belangrijke mate nieuwe – punten en anderzijds de zeer korte termijn waarbinnen Verzoeksters volgens de instructie van het Hof daarop dienen te reageren, zal de nadere reactie noodzakelijkerwijs summier zijn en zich beperken tot enkele meer in het oog springende nieuwe punten. Daaruit mag niet worden afgeleid dat hetgeen Verzoeksters in deze nadere reactie niet met zoveel woorden bestrijden, geacht kan worden als onweersproken vast te staan.
- 1.6. Verzoeksters wijzen erop dat waar dit aan de orde is, in de onderstaande nadere reactie een bedoeld onderscheid wordt gemaakt tussen Curatoren en de overige Verzoeksters. Dit onderscheid wordt in het bijzonder gemaakt op die plaatsen waar gereageerd wordt op stellingen die vooral de positie van Curatoren of DSB Bank betreffen.

2. Akte verweerders

- 2.1. Verzoeksters betwisten het door verweerders in hun akte gestelde, behoudens indien en voor zover die stellingen in het onderstaande door Verzoeksters wor-den erkend.

Schade

- 2.2. Verzoeksters betwisten de stellingen van Verweerders omtrent de omvang van de door hen beweerdelijk geleden schade en de omvang van de Compensatie waarop Verweerders aanspraak zouden kunnen maken, indien zij zich zouden aanmelden voor de regeling. Verweerders schetsen daarmee een onjuist beeld van de inhoud en werking van de Overeenkomst.
- 2.3. De verwijten van Den Hollander c.s. aan het adres van DSB Bank zijn in rechte reeds grotendeels verworpen. Het geschil over de resterende verwijten is thans in hoger beroep aanhangig. Curatoren hebben inderdaad aanvankelijk aan Den Hollander c.s. een compensatie geboden van € 13.000. Mede naar aanleiding van de comparitie van partijen in de door Den Hollander tegen Curatoren aan-hangig gemaakte procedure en hetgeen namens Den Hollander c.s. toen aan in-formatie is verstrekt, is aan Den Hollander c.s. bij brief van 19 augustus 2011 door Curatoren een nader voorstel gedaan overeenkomstig het gevoerde senio-renbeleid dat later een basis heeft gekregen in het Bancair Flankerend Beleid zoals neergelegd in de Overeenkomst. Het voorstel hield in dat € 32.936 van de

bestaande schuld zou worden kwijtgescholden. Dit blijkt ook uit de akte die Curatoren op 14 september 2011 in de procedure tegen Den Hollander c.s. hebben ingediend en waarvan Verweerders slechts één pagina als productie 8 hebben overgelegd. Verzoeksters leggen thans de gehele akte als **Productie 42** over.

- 2.4. Een vergelijkbare onjuiste voorstelling van zaken schetsen Verweerders met betrekking tot de positie van Van Hal c.s.. Anders dan Verweerders doen voorkomen, kunnen Van Hal c.s. niet enkel aanspraak maken op een Poliscompensatie van € 13.917. Namens Curatoren is bij brieven van 9 november 2012, 23 mei 2012, 2 september 2013, 13 december 2013 en 20 januari 2014 gericht aan hun advocaat, Van Hal c.s. bij herhaling erop gewezen dat zij mogelijk aanspraak kunnen maken op Compensatie Overkreditering en op toepassing van de Restschuldregeling. Met het oog daarop is de advocaat van Van Hal c.s. bij herhaling verzocht de voor de toepassing daarvan vereiste gegevens aan te leveren. De door Curatoren verzochte informatie is niet complex. Wekelijks melden zich ca. 80 klanten zonder tussenkomst van een advocaat aan voor de regeling en per 3 maart 2014 zijn reeds 48.076 klanten akkoord gegaan met een aanbod volgens de regeling. Allen zijn Van Hal c.s. voorgegaan zijn in het verstrekken van de vereiste informatie. Niettemin is op géén van de door Curatoren aan de advocaat van Van Hal c.s. verzonden brieven enige reactie ontvangen. Volgens schattingen van Curatoren op basis van de wel bekende, maar onvolledige gegevens zou Van Hal c.s. aanspraak kunnen maken op toepassing van de restschuldregeling tot mogelijk een bedrag van enkele tienduizenden euro's. Verzoeksters betwisten overigens dat "*door het niet geregeld zijn van de schadeaanspraak*" Van Hal c.s. hun woning niet in 2010 hebben kunnen verkopen. Anders dan Van Hal c.s. lijken te suggereren, zouden Curatoren hun medewerking aan een royement hebben verleend indien hen daar om was verzocht. Ook betwisten Verzoeksters dat tussentijdse beëindiging van de door Van Hal c.s. gesloten koopsomverzekeringen slechts mogelijk zou zijn in het kader van de compensatieregeling. De juistheid van die bewering van Van Hal c.s. volgt niet uit de door hen overgelegde correspondentie of uit de Overeenkomst of het Akkoord op Hoofdlijnen.
- 2.5. Aan Verweerders kan worden toegegeven dat de problematiek waarop de Overeenkomst betrekking heeft in hoge mate complex is en dat procedures daarover eveneens complex zijn, veel tijd kosten en uiterst kostbaar zijn. Juist daarom hebben Verzoeksters de Overeenkomst gesloten die voorziet in een zeer laagdrempelige regeling op basis waarvan op relatief (zeer) korte termijn een redelijke compensatie kan worden verkregen. Anders dan Verweerders doen voorkomen, is er voor hen niet sprake van een gebrekkige toegang tot het recht. Uit het

bovenstaande blijkt dat sprake is van een situatie waarin Verweerders kennelijk geen gebruik wensen te maken van de hen geboden (laagdrempelige) toegang tot het recht om – wederom anders dan Verweerders doen voorkomen – met minimale inspanningen aanspraak te kunnen maken op een aanzienlijk bedrag aan compensatie. Evenzeer faalt Verweerders beroep op art. 7:907 BW, nu dit berust op een onjuiste uitleg van die bepaling.¹

Beleggingsverzekeringen

- 2.6. De reactie van Verweerders op de door het Hof in zijn tussenbeschikking gestelde vragen beslaat minder dan anderhalve pagina.² Het merendeel van de tekst van de akte van Verweerders betreft de beleggingsverzekeringen die, anders dan Verweerders stellen, wel degelijk een levensverzekering zijn, zij het op basis van beleggingen, waarvoor de klant maandelijks een premie betaalt.³
- 2.7. Verzoeksters merken op dat – anders dan Verweerders en Stichting Woekerpolisproces Ijken te menen – een verbindend verklaring van de Overeenkomst niet betekent dat belanghebbenden de mogelijkheid wordt ontnomen om SNS Reaal c.s. in haar hoedanigheid van verstrekker van de Reaal beleggingsverzekeringen zonodig aan te spreken voor claims in verband met de productkenmerken en de kostenstructuur, zoals volgt uit art. 6.16 (iv) van het Verzoekschrift en art. 11.3 van de Overeenkomst en zoals ook door mr. Lemstra namens SBR is aangegeven in zijn brief van 18 februari 2014 (productle 43). Ten overvloede merken Verzoeksters op dat in deze procedure niet de vraag voorligt naar de beoordeling van (in de woorden van Verweerders) het – tussen andere partijen gesloten – "Woekerpolisakkoord". Voor zover Verweerders menen dat dat akkoord ontoereikend is, staat het hen vrij de verstrekker van de aan hen verstrekte beleggingsverzekering van SNS Reaal desnoods in rechte aan te spreken.
- 2.8. Verzoeksters verwijzen voor het overige naar hun toelichting op die onderdelen van de Overeenkomst die betrekking hebben op de door DSB Bank bemiddelde

¹ Zie in dit verband met name p. 5 en 9 van de akte van Verweerders.

² Zie hoofdstuk II van de akte van Verweerders. Ongetwijfeld ten overvloede wijzen Verzoeksters erop dat Verweerders verwijten dat DSB Bank bij de bemiddeling van Koopsompolissen stelselmatig, opzettelijk, willens en wetens het belang van de klant ondergeschikt maakte aan winstbejag, niet verenigbaar is met de feiten die Verzoeksters in de Nadere Toelichting naar voren hebben gebracht. Voor het overige verwijzen Verzoeksters naar het rapport van Oosenbrug dat als Bijlage 1 bij de brief van 8 oktober 2013 aan het Hof is overgelegd.

³ Dit betreft dus uitsluitend SNS Reaal en Hollands Welvaren Leven. De kwijting betreft – om eerder toegelichte redenen – uitsluitend Hollands Welvaren Leven.

beleggingsverzekeringen,⁴ zoals verwoord in het Verzoekschrift § 4.8 – 4.9, 6.15 – 6.16, 7.13 – 7.15 en de Pleitnotities § 6.17 – 6.20. Voorts verwijzen Curatoren naar de als productie 42 door hen in de procedure tegen Den Hollander c.s. ingediende akte en het door Verweerders als productie 6 overgelegde deskundigenbericht van Oosenbrug. Oosenbrug concludeert na bestudering van de relevante bescheiden dat :

- de volgens de polisvoorwaarden toe te passen kosteninhoudingen op een juiste en volledige wijze zijn verwerkt in de geoffreerde prognose kapitalen en dat er geen grond is voor de stelling dat door de kosteninhoudingen bij voorbaat vaststond dat de geoffreerde prognosekapitalen niet konden worden behaald;
- kwalificaties als "enorme" of "extreme" kosteninhoudingen, misplaatst lijken te zijn;
- vanwege de krachtens de Overeenkomst op HWL beleggingsverzekeringen toe te passen verlaagde kosteninhoudingen, de voor die verzekering gegeven prognosekapitalen feitelijk zijn gebaseerd op te hoge in plaats van te lage kosteninhoudingen.⁵

2.9. Gelet op het bovenstaande betwisten Curatoren – die de verwijten van Verweerders in het bijzonder betreffen – derhalve dat bij de advisering en bemiddeling van de beleggingsverzekeringen door DSB Bank bedrog is gepleegd of zelfs in strafrechtelijke zin verwijtbaar is gehandeld. Ook overigens falen de door de Verweerders gestelde gronden waarop zij de redelijkheid van de compensatie voor beleggingsverzekeringen betwisten. Dit betreft met name het (onjuiste) beroep van Verweerders op het arrest Van Uden/NBG Finance, in welke casus sprake was van een onvergelykbare situatie.⁶

⁴ Door Verweerders abusievelijk verward met de Effectenbeleningsovereenkomsten en kennelijk ook met de Koopsomverzekeringen die van Verweerders ook het in het gangbare jargon voor beleggingsverzekeringen gereserveerde predicaat woekerpolissen krijgen opgeplakt.

⁵ Wellicht ten overvloede merken Verzoeksters op dat dit aflossingsdoel bij het aangaan van de verzekeringen niet betekent dat de verzekeringnemers pas bij het einde van de looptijd van de beleggingsverzekering het door hen afgesloten krediet konden aflossen. In alle gevallen waarin de beleggingsverzekering – zoals bij Den Hollander c.s – was afgesloten bij een doorlopend krediet stond het de kredietnemer vrij tussentijds af te lossen en in die gevallen waarin geen sprake is geweest van door DSB Bank veroorzaakte overkreditering dient te worden aangenomen dat de kredietnemer ook geacht mag worden in staat te zijn geweest tussentijds af te lossen.

⁶ Namelijk, een uiterst risicovolle, kwetsbare, gecompliceerde en onoverzichtelijke constructie van twee effectenleaseovereenkomsten in combinatie met een beleggingsdepot die was geadviseerd in het kader van een vermogensadviesrelatie.

Effectenbeleningsovereenkomsten

- 2.10. Op p. 2 (§ 2) en p. 9 (§ 7) stellen Verweerders terecht dat de geboden compensatie op dit onderdeel gunstiger is dan hetgeen waarop belanghebbenden krachtens rechtspraak aanspraak zouden kunnen maken. Verzoeksters betwisten dat de positie van DSB Bank verschilt van die van andere aanbieders van effectenlease of effectenbeleningsproducten.

Positie Verzekeraars

- 2.11. Anders dan Verweerders stellen, wordt zowel in de Overeenkomst als de processtukken door Verzoeksters duidelijkheid verschaft over de posities van de Verzekeraars in hun hoedanigheid van partij bij de Overeenkomst. In dit kader is voorts van belang dat tijdens de onderhandelingen tussen de Belangenorganisaties en Curatoren juist (ook) acht is geslagen op de positie die Verzekeraars als partij bij de Overeenkomst innemen. Die positie is nader toegelicht door Verzoeksters in hun verzoekschrift (§ 3.8), de pleitnotities (§ 7.1 e.v.), en de Nadere Toelichting (§ 5.14).

Geen noodzaak voor een nader deskundigenbericht

- 2.12. Zowel in het Verzoekschrift, de pleitnotities als in de Nadere Toelichting hebben Verzoeksters veel (achtergrond)informatie verschaft waaruit blijkt dat Verzoeksters met zorg ervoor hebben gewaakt dat tijdens het onderhandelingsproces sprake is geweest van een 'level playing field' waarbij elk van de Verzoeksters in het onderhandelingsproces over en weer over de vereiste informatie en deskundigheid kon beschikken. Verzoeksters betwisten de noodzaak tot het doen uitvoeren van een nader onderzoek zoals bedoeld in art. 1016 Rv.

Overgelegde stukken

- 2.13. Verweerders maken Verzoeksters het verwijt bepaalde stukken niet te hebben overgelegd. Verweerders gaan met dit verwijt voorbij aan de bijlagen 2 en 3 bij de brief van 28 juni 2013 van Verzoeksters aan het Hof.

3. Schriftelijke reacties

- 3.1. Verzoeksters menen dat in deze procedure geen plaats is voor de beoordeling van individuele gevallen. Niettemin heeft het Hof aangegeven de schriftelijke reacties van belanghebbenden in de beoordeling te zullen betrekking. Ter informatie van het Hof wijzen Curatoren daarom nog op het volgende.
- 3.2. De reactie van de heer A.H. Boode betreft het onderscheid dat is gemaakt in de Compensatieregeling tussen bepaalde klanten met een effectenbeleningsover-

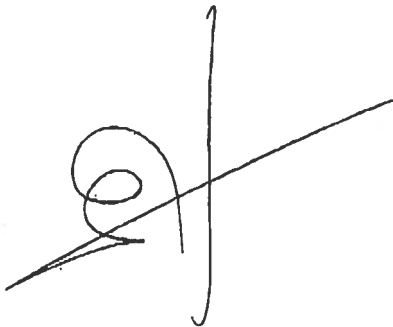
eenkomst (HWS). Dit onderscheid berust op het gegeven of een klant vóór 1 september 2010 in enigerlei vorm op enig moment zich heeft beklagd tegen de advisering en verstrekking van een HWS-product. Hoewel de met Boode gesloten HWS-overeenkomsten reeds in 2003 en 2004 zijn afgewikkeld en – voor zover Curatoren hebben kunnen vaststellen – ter zake nimmer door Boode een klacht is ingediend, wordt aan Boode conform de regeling een compensatie uitgekeerd van € 10.069 (€ 7.445 voor HWS en € 2624 als Poliscompensatie). Boode heeft op 24 januari 2014 met het compensatievoorstel ingestemd.

- 3.3. Aan Dahmen c.s. is in oktober 2010 in het kader van de sanering van zijn financiële situatie volgens de saneringsregeling, die ook onderdeel uitmaakt van het Bancair Flankerend Beleid in de Overeenkomst, een bedrag van ruim € 72.000 uitgekeerd. Curatoren betwisten dat DSB Bank een verwijt kan worden gemaakt dat Dahmen – zoals hij beweert – in verhouding tot zijn inkomen (nog) € 60.000 teveel aan hypotheek heeft.
- 3.4. Van Haalen c.s. zijn jaarlijks geïnformeerd over de waardeontwikkeling van hun beleggingsverzekering. Van Haalen c.s. hebben voor hun beleggingsverzekering compensatie ontvangen en daarvoor kwijting verleend.
- 3.5. De heer Cicilia heeft zich voor het eerst in februari 2014 aangemeld. Zijn dossier is inmiddels in behandeling genomen en met Cicilia is zowel schriftelijk als telefonisch contact geweest. Curatoren wachten thans op de ontvangst van de stukken, die noodzakelijk voor de beoordeling en die bij Cicilia zijn opgevraagd.
- 3.6. De heer Van der Meulen heeft zich op 29 juli 2010 aangemeld voor de Compensatieregeling. Aan Van der Meulen is een polscompensatie aangeboden van € 14.103 maar daarop is geen reactie ontvangen. Ondertussen hebben Curatoren wel de benodigde stukken ontvangen voor de beoordeling of aanspraak kan worden gemaakt op Compensatie Overkreditering. Het dossier is nog in behandeling.
- 3.7. Ter zake van De Graaf en Panneman geldt dat zij in 2004 voor een bedrag van € 22.000 aan koopsomverzekeringen hebben afgesloten. Ter zake is aan hen een bedrag van € 15.421 aan compensatie aangeboden. Afgezien van een bedrag van ca. € 10.000 dat als consumptief krediet is verstrekt, betreft hun resterende schuld een krediet dat is verstrekt ter oversluiting van kredieten die door hen bij derden eerder waren aangegaan. De Graaf c.s. is schriftelijk door Curatoren gewezen op de mogelijkheid een herbeoordeling aan te vragen van mogelijke overkreditering.

3.8. Aan Wong Si Kwie c.s. is € 4.531 aan compensatie aangeboden. De beoordeling of sprake is geweest van overkreditering en of deze klanten in aanmerking kunnen komen voor toepassing van de Seniorenregeling heeft tot op heden niet plaats kunnen vinden, wegens de weigering van Wong Si Kwie c.s. de daarvoor benodigde gegevens aan te leveren.

4. Conclusie

4.1. Verzoeksters menen dat de akte van Verweerders, noch de schriftelijke reacties van belanghebbenden afdoen aan de redelijkheid van de compensatie waarop onder de Overeenkomst aanspraak kan worden gemaakt.

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'S' or 'W' followed by a vertical line and a diagonal stroke.

Advocaat

PRODUCTIE 41

HOUTHOFF BURUMA

Postbus 75505, 1070 AM Amsterdam
Gustav Mahlerplein 50, Amsterdam

Aangetekend en per e-mail
Gerechtshof Amsterdam
t.a.v. mevrouw N. Loukili
IJdok 20
1013 MM AMSTERDAM

A. Knigge
advocaat
T 020 605 6562
F 020 605 6736
a.knigge@houthoff.com

Amsterdam, 6 februari 2014
Inzake: DSB Bank N.V. c.s. – Reactie verzoek Stichting Woekerpolisproces
Onze ref: 310000323/10651059.1
Uw ref: 200.127.525/01

Geachte mevrouw Loukili,

Bij e-mail van 4 februari 2014 ontvingen Curatoren en de Belangenorganisaties (hierna: Verzoekers) een digitale kopie van de brief d.d. 31 januari 2014 van de Stichting Woekerpolisproces, die daarbij verzoekt dat aan haar de mogelijkheid wordt gegeven alsnog inhoudelijk verweer te voeren tegen het op 27 mei 2013 ingediende verzoekschrift. Verzoekers menen dat op de hierna te noemen gronden het verzoek van Stichting Woekerpolisproces dient te worden afgewezen.

- 1 Stichting Woekerpolisproces heeft verzuimd in overeenstemming met art. 79 lid 2 Rv zich bij indiening van haar verzoek te laten vertegenwoordigen door een advocaat. Reeds op die grond dient het hof aan het verzoek van Stichting Woekerpolisproces voorbij te gaan, althans kan het Stichting Woekerpolisproces niet ontvangen in haar verzoek. Verzoekers merken voorts op dat, nu Stichting Woekerpolisproces zich niet laat vertegenwoordigen door een advocaat, niet zonder nadere onderbouwing (door overlegging van volmachten) mag worden aangenomen dat Stichting Woekerpolisproces inderdaad 3000 klanten vertegenwoordigt. Verzoekers betwisten dat Stichting Woekerpolisproces over dergelijke volmachten beschikt.
- 2 De goede procesorde verzet zich op tenminste tweeërlei grond tegen toewijzing van het verzoek van Stichting Woekerpolisproces.
 - Ten eerste, de klanten die Stichting Woekerpolisproces stelt te vertegenwoordigen zijn – uiterlijk – op 22 juni 2013 opgeroepen. Het hof heeft voorts conform art. 1013 lid 6 Rv en in afwijking van het bepaalde in art. 282 lid 1 Rv bepaald dat uiterlijk vóór 15 sep-

Houthoff Buruma is de handelsnaam van Houthoff Buruma Coöperatief U.A., statutair gevestigd te Amsterdam (KvK Amsterdam nr. 34216182). De algemene voorwaarden van Houthoff Buruma, waarin een beperking van aansprakelijkheid, de toepasselijkheid van Nederlands recht en de exclusieve bevoegdheid van de rechtbank te 's-Gravenhage zijn bedongen, zijn op alle opdrachten van toepassing. De algemene voorwaarden worden op verzoek toegezonden, maar zijn eveneens te vinden op www.houthoff.com. Houthoff Buruma is the trade name of Houthoff Buruma Coöperatief U.A. with registered office in Amsterdam (Chamber of Commerce Amsterdam no. 34216182). Houthoff Buruma's general terms and conditions, which stipulate a limitation of liability, the applicability of Dutch law and the exclusive jurisdiction of the District Court of The Hague, are applicable to all work performed. A copy of the general terms and conditions is available on request or at www.houthoff.com.

ONTVANGST TIJD 11. MAA. 11:28

HOUTHOFF BURUMA

tember 2013 eventuele verweerschriften dienen te worden ingediend. De klanten die de Stichting Woekerpolisproces stelt te vertegenwoordigen hebben dus ruimschoots de gelegenheid gehad vóór de mondelinge behandeling een verweerschrift in te dienen of zelfs tijdens de mondelinge behandeling op 15 oktober 2013 hun standpunt kenbaar te maken. De klanten die Stichting Woekerpolisproces beweerdelijk vertegenwoordigt, hebben dus ruimschoots gelegenheid gehad ook op de door Stichting Woekerpolisproces genoemde gronden zich tegen het verzoek te verweren, maar zij hebben – kennelijk – daarvan afgezien. Indiening van een verweerschrift is bovendien onverenigbaar met art. 2.2.2.8 procesreglement verzoekschriften gerechtshoven.

- Ten tweede, na 's hofs tusschenbeschikking d.d. 12 november 2013 zijn verweerders en belanghebbenden in de gelegenheid gesteld tot uiterlijk vier weken na de door Verzoekers op 23 december 2013 ingedende nadere toelichting te reageren en te antwoorden op de door het hof gestelde vragen. Het verzoek van Stichting Woekerpolisproces strekt tot een heropening van het processuele debat dat geheel buiten het bereik van de door het hof gestelde vragen valt.

De goede procesorde verzet zich ertegen, met name in procedures zoals deze, dat door heropening van het processuele debat – en het defacto terugdraaien van de stand van het geding – deze beweerdelijk door de Stichting vertegenwoordigde klanten alsnog gelegenheid wordt geboden zich – bij monde van Stichting Woekerpolisproces – te verweren. Indien het hof hiertoe zou besluiten zou dit een aanzienlijke vertraging van de procedure tot gevolg hebben.

- 3 Voor zover al zou moeten worden aangenomen dat Stichting Woekerpolisproces zich niet namens (voormalige) klanten tot het hof wendt maar een eigen belang zou hebben zich te verweren – hetgeen door Verzoekers wordt betwist, mede gelet op de beperkte doelomschrijving van de Stichting – bestaat evenmin grond de stand van het geding terug te draaien en het processuele debat te heropenen door Stichting Woekerpolisproces alsnog in de gelegenheid te stellen een verweerschrift in te dienen en/of een mondelinge behandeling te gelasten. Anders dan Stichting Woekerpolisproces beweert, is de Stichting namelijk niet pas in het najaar opgericht en kon zij wel degelijk eerder en tijdig verweer voeren. Uit het aangehechte uittreksel uit de Kamer van Koophandel blijkt dat Stichting Woekerpolisproces op 12 juli 2013 is opgericht en kort daarna is ingeschreven. Stichting Woekerpolisproces heeft dus ruimschoots de gelegenheid gehad een verweerschrift in te dienen en/of op 15 oktober 2013 op de mondelinge behandeling te verschijnen om gehoord te worden.

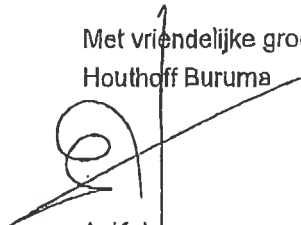
Ten overvloede merken Verzoekers op dat (i) Stichting Woekerpolisproces zich niet heeft geconformeerd aan de Claimcode en voorts (ii) dat ook de gronden van het verweer dat Stichting Woekerpolisproces zou willen voeren, falen. Het enige via DSB Bank bemiddelde verzekeringsproduct dat valt binnen de reikwijdte van de doelomschrijving van de Stichting Woekerpolisproces,

HOUTHOFF BURUMA

betreft de Reaal Beleggingsverzekering. Krachtens art. 6.16(iv) van het verzoekschrift en art. 11.3 van de WCAM-overeenkomst wordt aan SLREV N.V. juist géén finale kwijting verleend voor de productkenmerken van dit product. Indien klanten menen dat daartoe gronden bestaan staat het hen vrij, ter zake een claim in te dienen tegen SLREV N.V. De overige door de Stichting genoemde assuradeuren hebben (via DSB Bank) geen zogenoemde "Woekerpolls" verkocht, reden waarom aan hen ter zake van dergelijke producten geen finale kwijting wordt verleend. Een klant die desondanks meent dat gebondenheid aan de WCAM-regelling nadelig voor hem is, kan ervoor kiezen van de opt-out mogelijkheid gebruik te maken.

Kopie van deze brief (Inclusief bijlage) zenden wij aan de Stichting Woekerpolisproces en aan mr. G.J. Dommerholt.

Met vriendelijke groet, namens Verzoekers,
Houthoff Buruma

A. Knigge

Bijlage 1 Uittreksel Kamer van Koophandel – Stichting Woekerpolisproces.

PRODUCTIE 42

Rechtbank
te 's-Gravenhage

Datum zitting: 14 september 2011
Rolnummer: 373350/10-2969

ANTWOORDAKTE WIJZIGING VAN EIS

inzake:

mr. Rutger Jan Schimmelpenninck en mr. Bernardus Franciscus Maria Knüppe,
in hun hoedanigheid van curatoren in het faillissement van de naamloze vennootschap
DSB Bank N.V., kantoorhoudend te Amsterdam ("**Curatoren**"),
elzers in conventie,
gedaagden in reconventie,
advocaat: mr. A. Knigge, mr. K.J.L. Verschoor en mr. D.G.J. Heems

tegen:

T. den Hollander ("Den Hollander")
en
A.T. Blaauw ("Blaauw"),
wonende te Oegstgeest (gezamenlijk: "**Den Hollander c.s.**"),
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat: mr. G.J. Dommerholt

HOUTHOFF BURUMA**1. Inleiding**

- 1.1. Tijdens de comparitie na antwoord op 27 juni 2011 zijn partijen overeengekomen dat zij de mogelijkheden zouden onderzoeken om tot een minnelijke schikking te komen. DSB Bank heeft zodra zij van Den Hollander c.s. de benodigde informatie had ontvangen op 19 augustus 2011 een voorstel gedaan sans préjudice en afgaande op hetgeen Den Hollander c.s. redelijkerwijs zouden moeten kunnen betalen (Productie 36). Op basis van de door Den Hollander c.s. opgegeven Inkomsten en lasten, is – aansluitend bij het door de Rechter Commissaris goedgekeurd (sanerings)beleid – op zorgvuldige wijze berekend dat een maandtermijn van € 250,- passend is. Daarbij is onder meer rekening gehouden met het feit dat Den Hollander c.s. wel in aanmerking komen voor zorg- en huurtoeslag, maar daarvan kennelijk geen gebruik maken. Het voorstel houdt, kort gezegd, in dat de rente, die 6,5% per jaar bedraagt op 0% wordt gesteld en dat Den Hollander c.s. gedurende vijf jaar een bedrag van € 250,- per maand betalen. Na die vijf jaar zou dan een schuld van € 32.936,01 resteren. Die restschuld wordt op voorhand kwijtgescholden. Den Hollander c.s. hebben dit voorstel echter afgewezen. Partijen hebben derhalve geen schikking weten te bereiken. Van dit feit hebben Curatoren uw rechtbank bij faxbericht van 13 september 2011 op de hoogte gesteld.
- 1.2. Met deze akte reageren Curatoren op de akte overlegging producties, tevens houdende wijziging van els van Den Hollander c.s. Deze akte wijziging van els is door Curatoren ontvangen op 9 juni 2011 en daarmee voor de comparitie na antwoord van 27 juni 2011. Gezien de uitgebreide inhoud heeft uw rechtbank Curatoren tijdens de comparitie in de gelegenheid gesteld om – voor zover nodig – bij akte nog schriftelijk te reageren op de akte van Den Hollander c.s.
- 1.3. Curatoren merken op dat de naam "*akte overlegging producties, tevens houdende wijziging van els*" niet passend is. Met deze akte persisteren Den Hollander c.s. immers in hun vordering (zie het petitum op p. 14 van de akte). Zij vullen het verweer slechts aan. Het betreft dan ook een aanvulling op de conclusie van antwoord in conventie en geen wijziging van eis in reconventie. Voor de duidelijkheid zullen Curatoren in deze akte desalniettemin de term "akte wijziging eis" hanteren.
- 1.4. Den Hollander c.s. strooien in de akte wijziging els met (nieuwe) felten. Deze weergave bevat echter verschillende onjuistheden. Voor zover Curatoren deze gestelde felten niet uitdrukkelijk betwisten in het onderstaande, volstaan Curato-

ren met een algehele betwisting en verwijzen naar de conclusie van antwoord in reconventie ("CvAinR") voor een juiste uiteenzetting van de feiten.

2. Petitum

- 2.1. Voordat Curatoren ingaan op de inhoudelijke stellingen opgenomen in de akte wijziging eis, merken Curatoren het volgende op over het in die akte geformuleerde petitum. Dit petitum luidt als volgt:

MET CONCLUSIE:

Den Hollander persisteert bij zijn vordering en vult zijn verweer aan in die zin dat subsidiair ook een beroep wordt gedaan op de nietigheid van de overeenkomsten op grond van dwaling en bedrog van de in 1998 en 1999 gesloten overeenkomsten van geldlening, verzekeringsovereenkomsten en de beleggingsverzekering en de rechtbank wordt verzocht het dientengevolge geleden nadeel op te heffen door onder andere verrekening met de schuld die Den Hollander heeft jegens de DSB

- 2.2. Ten eerste merken Curatoren op dat een geslaagd beroep op dwaling (ex artikel 6:228 BW) of bedrog (ex artikel 3:44 BW) niet leidt tot nietigheid van een overeenkomst, maar tot vernietigbaarheid. Daarmee stelt Den Hollander c.s. geen grond(en) en feiten voor het gevorderde rechtsgevolg, de nietigheid, en dient de vordering reeds als onvoldoende geconcretiseerd te worden afgewezen.
- 2.3. Ten tweede treffen Curatoren in de akte wijziging eis geen onderbouwing aan voor de vordering dat de overeenkomst van geldlening zou zijn gesloten onder invloed van dwaling. Curatoren betwisten dat dit het geval is geweest. Deze vordering dient dan ook als onvoldoende geconcretiseerd en onderbouwd te worden afgewezen.
- 2.4. Ten derde merken Curatoren op dat DSB Bank N.V. ("DSB Bank") geen partij is bij de verzekeringsovereenkomsten. DSB Bank heeft (via Becam) in dit verband slechts opgetreden als intermediair. Derhalve is het niet mogelijk in de onderhavige procedure tegen Curatoren (in hun hoedanigheid van vertegenwoordigers van de boedel van DSB Bank) een beroep te doen op dwaling ten aanzien van deze overeenkomsten, met als doel deze te vernietigen. De betreffende verzekeraars zijn geen partij bij deze procedure.
- 2.5. Ten vierde is het Curatoren onduidelijk wat Den Hollander c.s. bedoelen met het verzoek aan de rechtbank:

"[...] het dientengevolge geleden nadeel op te heffen door onder andere verrekening met de schuld die Den Hollander heeft jegens de DSB."

HOUTHOFF BURUMA

2.6. Den Hollander c.s. lichten niet toe noch onderbouwen wat zij bedoelen met 'het geleden nadeel'. Evenmin zetten zij uiteen welke vordering zij willen verrekenen met hun schuld aan DSB Bank of op welke wijze zij voldoen aan de vereisten die de wet aan verrekening stelt in artikel 53 Fw. Ook op grond van dit gebrek aan geconcretiseerde stelling en onderbouwing kan het gevorderde niet worden toegewezen.

3. Weerlegging argumentatie algemeen

3.1. Den Hollander c.s. poneren diverse stellingen die reeds zijn betwist door Curatoren in hun CvAinR. Ten aanzien van de volgende stellingen van Den Hollander c.s. verwijzen Curatoren in de hiernavolgende paragrafen dan ook naar de passages van de CvAinR waarin de betwisting (en weerlegging) is toegelicht.

- a. Den Hollander c.s. noemen bij onderdeel "Ad A, de koopsommenconstructie" (p. 2 e.v., akte wijziging eis), een groot aantal bedragen. Voor een correcte uiteenzetting van de door Den Hollander c.s. betaalde bedragen in het kader van de verstrekte verzekeringen verwijzen curatoren naar § 7.8 tot en met § 7.11 en § 7.33 tot en met § 7.37 van de CvAinR.
- b. Op p. 3 en p. 4 van de akte wijziging eis stellen Den Hollander c.s. het nodige over de door Den Hollander c.s. betaalde rente. Curatoren betwisten deze uiteenzetting en verwijzen naar § 12.20 tot en met § 12.24 van de CvAinR voor een juiste weergave van de betaalde rente.
- c. Voor zover Den Hollander c.s. verwijzen naar of enige argumentatie ontleenen aan het Rapport van de commissie van Onderzoek DSB Bank¹ (hierna: "Rapport Scheltema"), verwijzen Curatoren naar § 5.15 tot en met § 5.35 van de CvAinR. Curatoren betwisten dat Rapport Scheltema kan dienen ter onderbouwing van de stellingen van Den Hollander. Het beroep van Den Hollander c.s. op Rapport Scheltema faalt dan ook.

Meer specifiek en bij wijze van voorbeeld wijzen Curatoren op alinea 2 tot en met 4 op pagina 4 van de akte wijziging eis. Allereerst onderbouwen Den Hollander c.s. daarin niet waarom de door Commissie Scheltema genoemde becijfering vergelijkbaar is met hun situatie. Bovendien is de weergave van de becijfering onjuist. Zo stellen Den Hollander c.s. ten onrechte het genoemde percentage van 1,57% tegenover het in Rapport Scheltema genoemde percentage van 13,6%. In

¹ Den Haag, 23 juni 2010.

Rapport Scheltema wordt een percentage van 7,5% afgezet tegenover de genoemde 1,57%.

- d. Waar Den Hollander c.s. stellen dat door DSB Bank "bedrog" is gepleegd, betwisten Curatoren dit uitdrukkelijk. Den Hollander c.s. vullen hun eerdere stellingen – bestaande uit verwijzingen naar Rapport Scheltema – bij akte aan met verschillende stellingen over het "op *bedrieglijke wijze*" handelen van DSB Bank. Den Hollander c.s. onderbouwen deze stellingen, ondanks het feit dat Curatoren het verweten bedrog uitdrukkelijk hebben betwist, echter niet. Curatoren handhaven hun betwisting en verwijzen naar § 15.1 tot en met § 15.5 van de CvAinR voor een onderbouwing van deze betwisting. Gelet op de inhoudelijke betwisting en het ontbreken van concretisering aan de zijde van Den Hollander c.s. kunnen Den Hollander c.s. niet tot het leveren van bewijs worden toegelaten.
- e. Waar Den Hollander c.s. zich beroepen op Bijlage 3.2 bij de conclusie van eis in reconventie: een brief van de AFM van 28 januari 2010 inzake "Besluit tot oplegging bestuurlijke boete voor overtreding van artikel 4:23 lid 1 Wvft", verwijzen Curatoren naar § 5.4 tot en met § 5.14 van de CvAinR. Het beroep van Den Hollander c.s. op deze brief ter onderbouwing van hun stelling(en) faalt.
- f. Den Hollander c.s. zien in de akte wijziging van eis verschillende malen over het hoofd dat DSB Bank niet de wederpartij is bij verschillende (verzekerings)overeenkomsten die zij hebben afgesloten. Met betrekking tot deze overeenkomsten trad DSB Bank, toen Becam, op als intermediair. Curatoren betwisten dat Becam haar zorgplicht als intermediair heeft geschonden. Ter onderbouwing van deze stelling verwijzen Curatoren naar § 13.14 tot en met § 13.20 van de CvAinR.

4. Koopsommen

- 4.1. Curatoren stellen voorop dat de koopsomverzekeringen als afgesloten door Den Hollander c.s. binnen de markt voor betalingsbeschermingsverzekeringen min of meer gemeengoed waren en lange tijd algemeen geaccepteerd. Voor bepaalde risico's, zoals het werkelooshedrisico of het arbeidsongeschiktheidsrisico waren niet of nauwelijks verzekeringen tegen maandpremie als betalingsbeschermer te verkrijgen. Den Hollander c.s. stellen ook niet concreet en gesubstantieerd dat dergelijke verzekeringen ten tijde van de hen verstrekte adviezen wel in de vorm van een maandelijks premiebetalende verzekering beschikbaar waren. Daarmee is dus allesbehalve zeker dat een verzekering met

een periodieke premie (i) tot de mogelijkheden behoorde ten tijde van de advisering en (ii) - voor zover dat wel het geval was - dat die voordeliger was geweest. Curatoren betwisten ook dat het gegeven advies in strijd was met de zorgplicht van Becam als intermediair en verwijzen naar hoofdstuk 13 van de CvAinR en hoofdstuk 6 van de aantekeningen ter comparatie voor een verdere onderbouwing van deze stelling.

- 4.2. Opmerkelijk is ook de volgende stelling van Den Hollander c.s. (p. 3 van de akte wijziging eis):

"Den Hollander kan bij gebreke van voldoende gegevens niet uitrekenen welk percentage aan woekerprovisie in de jegens hem gehanteerde koopsommen voor verzekeringen waren begrepen."

- 4.3. Ondanks dat Den Hollander c.s. blijkbaar niet over voldoende gegevens beschikken om het percentage aan zogenaamde woekerprovisie te berekenen, weehoudt dit hen niet van het Innemen van de stellingen dat (niettemin) sprake is van woekerprovisie, (strafrechtelijke vorm van) bedrog, (zeer) onrechtmatig handelen en dwaling. Curatoren menen dan ook dat deze stellingen niet slagen bij gebrek aan onderbouwing. Den Hollander c.s. geven Immers zelf ook toe dat zij niet over gegevens beschikking om dergelijke stellingen te onderbouwen. Den Hollander c.s. verwijzen slechts in algemene zin naar Rapport Scheltema en trekken daaruit bovendien onjuiste en misleidende conclusies. Curatoren verwijzen naar § 5.15 tot en met § 5.35 van de CvAinR voor een weerlegging van de bruikbaarheid van Rapport Scheltema ter onderbouwing van de stellingen van Den Hollander c.s.
- 4.4. Ten aanzien van de gestelde "woekerprovisies" merken Curatoren nog op dat deze stelling ten aanzien van de koopsomverzekeringen hoe dan ook elke relevantie ontbeert. Voor Den Hollander c.s. is enkel de "koop prijs" van het product relevant. Den Hollander c.s. kenden de prijs van het de overlijdensrisicoverzekering (de koopsom) en hebben die prijs betaald voor de dekking die de verzekering bood. De koopsommen werden uit het krediet voldaan. Daarover kon bij Den Hollander c.s. geen onduidelijkheid bestaan. De omvang van de dekking was ook bekend. Welk deel van die koopsom (of dit nu 20% dan wel 40% was) aan de tussenpersoon werd uitgekeerd, is in het geheel niet van belang.
- 4.5. Overigens betwisten Curatoren nadrukkelijk dat ten tijde van het aangaan van de verzekeringsovereenkomst (omgerekend) goedkopere maandpremiebetalende alternatieven voorhanden waren. Ook bij die verzekeringen bestond een substantieel deel van de maandpremie uit provisie voor de tussenpersoon. Curatoren

hebben in een enkel geval waarin dat mogelijk is gebleken berekeningen laten uitvoeren waarbij een koopsom is omgerekend naar een maandpremie betalend product. Daaruit bleek dat zelfs inclusie de betaalde rente deze producten soms goedkoper, soms duurder en soms vergelijkbaar waren. Curatoren betwisten dan ook nadrukkelijk dat DSB Bank deze producten vanwege de prijs niet mocht adviseren.

- 4.6. Daarnaast geldt dat, zelfs indien de geadviseerde ORV in vergelijking ORV's tegen een maandpremie relatief duur was, de bemiddeling bij de totstandkoming van dat de geadviseerde ORV door Becam nog geen schending van een zorgplicht met zich brengt. Curatoren verwijzen naar hetgeen zij in de CvAinR onder §13.9 hierover hebben gesteld.

5. Hollands Welvaren

- 5.1. Op 4 mei 1998 heeft Den Hollander met DSB Leven een Spaarkredietverzekering afgesloten, genaamd Hollands Welvaren, met als ingangsdatum 1 juni 1998. Het aanvraagformulier en polisblad hiervan zijn overgelegd als Productie 9 en 10 bij de CvAinR. Uit zowel het aanvraagformulier als het polisblad blijkt duidelijk dat het gaat om een product van DSB Leven. Van enig misleidend woordgebruik – zoals Den Hollander c.s. stellen op p. 7 van de akte wijziging eis – is dan ook geen sprake. Ten onrechte suggereren Den Hollander c.s. dat de onderhavige Spaarkredietverzekering in feite louter een beleggingsproduct is. In werkelijkheid voldoet het onderhavige product aan alle civiel-, fiscaal- en toezichtrechtelijke criteria van levensverzekering. Dat de verzekerde uitkeringen daarbij mede afhangen van de behaalde beleggingsrendementen doet daar niet aan af. Voor Den Hollander c.s. moet gelet op de inhoud van de polis en de voorwaarden ook zonder meer duidelijk zijn geweest wat het karakter van de beleggingsverzekering en van de daarmee verzekerde uitkeringen was.
- 5.2. Hollands Welvaren is een levensverzekering op basis van een belegging in aandelen. Voor de levensverzekering betaalt de cliënt maandelijks een premie, die na aftrek van de kosten voor rekening en risico van de klant wordt belegd. Het doel van Hollands Welvaren is dat voor de klant over een bepaalde periode vermogen wordt opgebouwd, waarmee het verstrekte krediet aan het einde van de looptijd (gedeeltelijk) kan worden afgelost.
- 5.3. Voor de Spaarkredietverzekering is een looptijd van 15 jaar overeengekomen. Per ingangsdatum bedroeg de maandelijksse premie fl. 136,-. Het verzekerd kapitaal is in het polisblad als volgt omschreven.

HOUTHOFF BURUMA

Verzekerde uitkering	Bij in leven zijn van de verzekerde op 01-06-2013 wordt uitgekeerd: de opbrengst bij verkoop van: - de fracties (Hollands Welvaren) die tot en met de einddatum in de verzekering zijn opgebouwd, plus - de bonusfracties (Hollands Welvaren) die tot en met de einddatum door verzekeraar zijn vergoed. Bij overlijden van de verzekerde voor 01-06-2013 wordt uitgekeerd: 90% van de opbrengst bij verkoop van de fracties (Hollands Welvaren) die tot en met de datum van overlijden in de verzekering zijn opgebouwd.
Ingangsdatum van de dekking	01-06-1998
Duur van de dekking	160 maanden
Premie per maand	EUR 61,71 van 01-06-1998 t/m 31-05-2018

- 5.4. Bij leven zou op 1 juni 2013 de opgebouwde waarde worden uitgekeerd. De overlijdensrisicodekking is zo vormgegeven dat wanneer de polshouder overlijdt voor de einddatum van de verzekering, 90% van de opgebouwde waarde wordt uitgekeerd. De term "fractie" staat in dit verband voor de rekeneenheid van deelname in de beleggingen, waarin de waarde van de verzekering wordt uitgedrukt. Ter compensatie van de 10% 'waardeverlies' bij vooroverlijden worden bonusfracties toegekend.

Aard en inhoud van het product

- 5.5. Curatoren wensen te benadrukken dat voor zover Den Hollander c.s. zich beklagen over de opbouw en samenstelling van het product Hollands Welvaren, zij DSB Bank daarvoor niet kunnen aanspreken. DSB Bank heeft het product en daarmee de kosten ervan niet "ontworpen". Zij heeft uitsluitend bemiddeld bij de totstandkoming van de overeenkomst. Dat DSB Bank niet de verstrekker is van het product volgt ook uit productie 10 bij de akte wijziging els. Daarin maakt DSB Verzekeringen B.V. (niet zijnde DSB Bank of een rechtsvoorganger daarvan) bekend dat Hollands Welvaren Leven N.V. eenzijdig haar voorwaarden van het product verbetert vanaf 1 september 2010. Hetgeen Den Hollander c.s. onder verwijzing naar deze productie stellen raakt kant noch wal. Curatoren betwisten dat DSB Bank in haar rol als tussenpersoon jegens Den Hollander c.s. is tekortgeschoten. Een ander wordt hierna toegelicht.

Algemene en bijzondere voorwaarden Hollands Welvaren

- 5.6. De voor de Spaarkredietverzekering geldende elementen zijn vastgelegd in het polisblad (Productie 10), de bijbehorende algemene voorwaarden (Productie 13) en bijzondere voorwaarden (Productie 14). Den Hollander c.s. stellen niet meer te weten of hen die voorwaarden zijn toegezonden. Deze voorwaarden zijn voor zover curatoren hebben kunnen achterhalen in ieder geval op 25 mei 1998 tezamen met het polisblad rechtsreeks door DSB Verzekeringen B.V. aan Den Hol-

lander c.s. gezonden. Curatoren bieden hiervan bewijs aan.² De bepalingen van de algemene en bijzondere voorwaarden zijn helder geformuleerd en verschaffen inzicht in de kosten. Curatoren betwisten dat Den Hollander c.s. niet over de kosten zijn geïnformeerd. Den Hollander c.s. zijn voorts tijdens de looptijd van de Spaarkredietverzekering op de hoogte gehouden van de omvang van de in rekening gebrachte kosten. Curatoren komen hierop terug in § 5.24 e.v. Zij hadden derhalve – anders dan zij thans stellen – voldoende inzicht in dit omvang van de kosten die zij betaalden en het resultaat dat met inachtneming van die kosten werd behaald.

- 5.7. Met betrekking tot de betaling van de premies en de gevolgen van het niet (langer) betalen van de afgesproken premies (om een andere reden dan het overlijden van de verzekerde), vermeldt artikel 9 van de bijzondere voorwaarden dat de afkoopwaarde van het opgebouwde bedrag zal worden uitgekeerd. De afkoopwaarde betreft de verkoopopbrengst van de fracties, exclusief de bonusfracties, verminderd met een deel van de aan de totstandkoming van de verzekering toe te rekenen kosten (artikel 8 van de bijzondere voorwaarden). Het bedrag dat wordt uitgekeerd bedraagt echter minimaal 20% van de betaalde premies (ongeacht de behaalde rendementen).
- 5.8. De verzekeringnemer kan voorts na het sluiten van de Spaarkredietverzekering de verzekering kosteloos annuleren binnen 14 dagen na afgifte van de polis en de daarbij behorende voorwaarden. Artikel 10 van de bijzondere voorwaarden luidt als volgt.

² Curatoren worden door het verloop van 13 jaar na het aangaan van de overeenkomst echter ernstig belemmerd in de bewijzevergaring. In dit kader verwijzen curatoren naar de schending van de klachtplicht van artikel 8:89 BW, waarvan in casu sprake is (zie hierover uitgebreid § 11.1 t/m § 11.17 van de CvAinR en hoofdstuk 4 van de pleitnota).

10- **BEDENKTID**

De verzekeringnemer heeft bij de totstandkoming van de verzekering de mogelijkheid deze alsnog kosteloos te annuleren door de polis en de daarbij afgegeven voorwaarden binnen 14 dagen na de afsluiting daarvan te retourneren aan DSB Leven.

- 5.9. Den Hollander c.s. hebben van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.
- 5.10. Voor zover Den Hollander c.s. zich beroepen op de nietigheid van (een beding uit) de voornoemde voorwaarden (p. 9, akte wijziging eis) merken Curatoren op dat DSB Bank geen partij is bij de overeenkomst met betrekking tot de Spaarkredietverzekering. Dit heeft een tweetal gevolgen: (i) het is niet mogelijk voor Den Hollander c.s. om de nietigheid van de algemene voorwaarden bij deze overeenkomst in de onderhavige procedure in te roepen en (ii) al zou van nietigheid of vernietigbaarheid sprake zijn, dan biedt dit hoe dan ook geen grondslag voor een vordering op DSB Bank c.q. Curatoren.

Prognoses opbrengst beleggingen voor Den Hollander c.s.

- 5.11. Curatoren betwisten voorts dat bij het afsluiten van de Spaarkredietverzekering vaststond dat de geprognostiseerde rendementen niet behaald zouden (kunnen) worden, of dat de overeenkomst "groot nadeel" of "altijd nadeel" zou opleveren, als gesteld door Den Hollander op p. 7 en p. 8 van de akte wijziging eis. De stelling van Den Hollander c.s. dat aan de haalbaarheid van de prognoserendementen en het doelvermogen afbreuk werd gedaan door 'de kosten', is onjuist. De kosten van het product zijn al in deze prognoses verdisconteerd. DSB Bank betwist derhalve het door Den Hollander c.s. gestelde.

- 5.12. In dit kader merken Den Hollander c.s. op dat:

Een bank of verzekeraar die een klant, wiens doelstelling het is vermogen op te bouwen om daarmee een schuld af te lossen, adviseert een spaarproduct aan te schaffen waarbij de kans op een positief rendement gering is en de kans op een lager resultaat dan ten opzichte van een reguliere spaarrekening groot is, handelt alleen al om die reden in strijd met de zorgplicht (zie bijvoorbeeld Hof Leeuwarden 11 mei 2010, LJN BM 4257).

HOUTHOFF BURUMA

- 5.13. Zoals hierboven is toegelicht, betwisten Curatoren dat Becam een product heeft geadviseerd waarbij de kans op een positief rendement gering was. Daarnaast betwisten Curatoren dat uit de in het citaat genoemde uitspraak van het Hof Leeuwarden volgt dat wanneer een (spaar)product wordt geadviseerd, waarbij de kans op een positief rendement gering is en de kans op een lager resultaat dan ten opzichte van een reguliere spaarrekening groot is, een bank of verzekeraar alleen al om die reden in strijd met de zorgplicht handelen. Een dergelijke conclusie kan niet worden getrokken uit deze uitspraak. Curatoren merken verder op dat de uitspraak specifiek ziet op de bijzondere zorgplicht van een verzekeraar en niet op de zorgplicht van een tussenpersoon, zoals Becam.
- 5.14. Curatoren betwisten dan ook dat de kosten en niet het beleggingsrisico tot het tegenvallende resultaat heeft geleid. Ten aanzien van dit risico heeft het Hof Amsterdam bij uitspraak van 17 mei 2011 het volgende overwogen:
- "De algemene risico's van beleggingen in aandelen mogen bij iedere gemiddeld ontwikkelde persoon – waartoe ook Daelmans mag worden gerekend – bekend worden verondersteld. Bovendien is niet weersproken dat Dextra aan Daelmans informatie heeft verschaft over de algemene risico's van beleggen in effecten [...]. Tot een meer uitgebreide en/of indringender wijze van waarschuwen voor de risico's van beleggen in aandelen in het algemeen was Dextra niet verplicht."*³
- 5.15. Uit voornoemd arrest van het Hof Amsterdam volgt ondubbelzinnig dat het risico van beleggen in aandelen een feit van algemene bekendheid is. Kortom, voor het risico van een tegenvallend of laag rendement hoefde Becam (DSB Bank) niet expliciet te waarschuwen. Den Hollander c.s. gaan hieraan ten onrechte geheel voorbij.
- 5.16. Afgezien van het voorgaande merken Curatoren op dat uit de aan hen beschikbare administratie blijkt dat in 1998 de volgende waarschuwingen werden gegeven aan klanten die geïnteresseerd waren in het product Nederlands Welvaren:

³ Hof Amsterdam 17 mei 2011, LJN: BQ8010, rov. 4.13.

HOUTHOFF BURUMA

Het op 17e geld belegd neemt een financieel risico. Ook bij deze levensverzekering loopt u een beleggingsrisico. Rendementen kunnen hoger, maar ook lager dan gemiddeld uitvallen en zullen meer schommelen naarmate de beleggingsvorm risico-voller is. De rendementen in deze brochure zijn rendementen die in het verleden zijn behaald en garanderen dus niets voor de toekomst. De genoemde bedragen zijn een voorbeeld en geen garantie of prognose. Wel is in de voorbeeldkapitalen al rekening gehouden met het deel van de premie dat niet wordt belegd (premies voor verzekerde risico's en kosten). Op een kapitaal dat hoger uitkomt dan de geïndexeerde vrijstelling, is de inkomstenbelasting al in mindering gebracht. Daarbij is rekening gehouden met 50% iB en een indexatie van 2% per jaar.

- 5.17. Een dergelijke waarschuwing is volledig in overeenstemming met de voorschriften in hoofdstuk II, artikel 6 van de Code Rendement en Risico 1998 ("CRR"). De voorgeschreven voorbeeldtekst C is gehanteerd. Curatoren betwisten dan ook dat – zoals Den Hollander c.s. stellen op p. 10 van de akte wijziging eis – niet werd voldaan aan de regelgeving, doelende op "De regeling informatieverstrekking aan verzekeringnemers 1998" ("RIAV 1998") en de CRR. Ter verdere onderbouwing hiervan en een uiteenzetting van de informatievoorziening tijdens de looptijd van Hollands Welvaren verwijzen Curatoren naar § 5.28 e.v. Hoewel Curatoren dit – vanwege het tijdsverloop – niet hebben kunnen achterhalen, gaan zij ervan uit dat ook aan Den Hollander c.s. een dergelijke waarschuwing is verstrekt. Overigens was Becam geen verzekeraar, maar tussenpersoon en is daarmee de voornoemde regelgeving niet op haar van toepassing. Het verwijt van Den Hollander c.s. in dit verband faalt dan ook.
- 5.18. Ondanks dat de voorgespiegelde rendementen alles behalve uit de lucht waren gegrepen en het beleggingsrisico als feit van algemene bekendheid voor rekening van Den Hollander c.s. kwam, zijn Den Hollander c.s. dus in onbedekte en niet mis te verstane termen geweest op de aanwezige risico's van het beleggen in aandelen. Aan Den Hollander c.s. is ook niet toegezegd dat de Spaarkredietverzekering met zekerheid het bedrag van de hoofdsom van de lening zou opbrengen. Het zijn slechts prognoses voorgehouden. Dit in tegenstelling tot hetgeen wordt beweerd door Den Hollander c.s. op p. 7, midden van de pagina.
- 5.19. Curatoren betwisten voorts dat Den Hollander c.s. door de adviseur van Becam tevens zou zijn gezegd of gesuggereerd dat de premie van de Spaarkredietverzekering fiscaal aftrekbaar was, zoals zij stellen op p. 6 van de akte wijziging eis.

Dit zou ook vreemd zijn, nu een dergelijke premie nooit fiscaal aftrekbaar is geweest.

- 5.20. In dit kader is voorts opmerkelijk dat Den Hollander c.s. op p. 7 van de akte wijziging van els het volgende stellen over de informatievoorziening tijdens het adviesgesprek:

"Den Hollander herinnert zich niet of hem destijds wat betreft Hollands Welvaren enig formulier is voorgehouden. Er werd destijds geen toelichting verstrekt op de te ondertekenen stukken en lijd om deze te bestuderen was er niet."

- 5.21. De twee geciteerde, opeenvolgende zinnen spreken elkaar tegen. Enerzijds kan Den Hollander zich blijkbaar niet herinneren of enig formulier aan hem is voorgehouden, maar anderzijds staat hem wel blijkbaar helder voor de geest dat geen toelichting werd verstrekt op te ondertekenen stukken, die hem blijkbaar (toch wel) werden voorgehouden. Dit geeft aan dat de geloofwaardigheid van de (vele) stellingen van Den Hollander c.s. over het exacte verloop van het gesprek niet groot is, hetgeen gelet op het tijdsverloop overigens begrijpelijk is. De tegenstrijdige stellingen komen in ieder geval niet overeen met hetgeen blijkt uit de getekende en toegezonden stukken, die dwingende bewijskracht toekomen.

Resultaat beleggingen Spaarkredietverzekering

- 5.22. Ten aanzien van de behaalde resultaten als gevolg van de beleggingen gedaan door Hollands Welvaren kan Becam uiteraard als tussenpersoon geen verwijt worden gemaakt. Zoals uit de aan Den Hollander c.s. verstrekte Informatie volgt, werd de totale inleg van personen die deelnamen aan het fonds Hollands Welvaren op dezelfde wijze belegd. Het vermogen werd geïnvesteerd in vooraanstaande Nederlandse bedrijven. Bij wijze van voorbeeld volgt hieronder een overzicht van de beleggingsportefeuille van Hollands Welvaren over het Jaar 1998.

HOUTHOFF BURUMA

fonds	neutraal vj	vj ult. kv	koers ult. kv	ult. vor. kv	koers ult. 97	% kwartaal	% jaar
Aegon	10.0%	14.1%	230.60	149.30	90.25	54.5%	155.5%
Ahold	12.0%	11.8%	69.40	56.30	52.90	23.3%	31.2%
CSM	12.0%	8.7%	108.40	98.90	90.00	9.6%	20.4%
Blacvier	6.0%	4.8%	26.30	28.00	32.80	(6.1%)	(19.8%)
Fortis Ance	5.0%	7.2%	155.60	105.80	88.40	47.1%	76.0%
Hagemeyer	2.0%	2.5%	68.60	50.60	84.70	35.6%	(19.0%)
IHC Caland	5.0%	4.2%	78.00	88.00	105.20	(11.4%)	(25.9%)
Konink. Olif	5.0%	4.9%	93.50	93.50	111.30	-	(16.0%)
Nedap	10.0%	4.3%	37.10	42.50	53.50	(12.7%)	(30.7%)
Numico	12.0%	12.1%	89.50	64.10	61.50	39.6%	45.5%
Telgraaf	2.0%	2.4%	50.50	43.40	38.20	16.4%	32.2%
VNU	2.0%	1.8%	70.80	77.80	57.20	(9.0%)	23.8%
Wolters Klu	7.0%	13.4%	401.80	361.70	261.90	11.1%	53.4%
ING	5.0%	5.8%	114.50	84.90	-	34.9%	-
Randstad	5.0%	1.9%	101.00	97.50	-	3.6%	-
	100.0%	100.0%					

5.23. Uit dit overzicht blijkt dat de beleggingen in het fonds Nederlands Welvaren verre van speculatief waren. De beleggingen betroffen vooraanstaande Nederlandse beursfondsen. Dat de opbrengst van de beleggingen is tegengevallen, is dan ook niet te wijten aan een exotisch beleggingsbeleid, maar aan de algemene beursontwikkeling in de periode sinds 2000. Nogmaals: het gevoerde beleggingsbeleid is conform het beeld geschetst door Becam bij het afsluiten van het product.

Bekendheid Den Hollander c.s. met waardeontwikkeling beleggingen

- 5.24. Ten aanzien van de informatieverstrekking over de waardeontwikkeling van de beleggingen en de in rekening gebrachte kosten gedurende de looptijd van het product, geldt dat dit niet een verplichting is die rust op Becam, als tussenpersoon, maar op DSB Leven, die geen partij is in deze procedure.
- 5.25. Derhalve ten overvloede wijzen Curatoren erop dat aan Den Hollander c.s. gedurende de looptijd van de Spaarkredietverzekering overzichten zijn verstuurd waarin de waarde van de beleggingen stond vermeld. Tot 2007 betrof dit alleen een jaaropgave van de fiscale waarde van de beleggingen over het afgelopen jaar. Deze overzichten zijn reeds bij akte overgelegd als Productie 33.
- 5.26. Na het jaar 2007 verstrekke DSB Leven, naast de fiscale jaaroverzichten, tevens een overzicht met betrekking tot de waardeontwikkeling van de beleggingen over het afgelopen jaar. Dit is een direct gevolg van de aanbevelingen zoals gedaan door de Commissie transparantie beleggingsverzekeringen in het Advies aan het Verbond van Verzekeraars in 2006. De aan Den Hollander verstrekte overzichten in 2008, 2009 en 2010 zijn reeds bij akte overgelegd als Productie 34. In deze overzichten zijn ook de kosten vermeld die door DSB Leven werden ingehouden.

Zie hieronder een afbeelding van het overzicht als verstrekt in 2010 over het jaar 2009.

Hoe heeft de waarde van uw verzekering zich ontwikkeld? Hoeveel premie heeft u in 2009 betaald? Hoeveel kosten hebben wij in 2009 van uw premie afgetrokken? Hoeveel heeft u in 2009 verdiend op de beleggingen (resultaat)? En wat is nu de waarde van de beleggingen? De antwoorden op deze vragen staan in deze tabel.

Saldo per 31-12-2008	€ 5.408,86
Hoeveel premie heeft u in 2009 voor uw beleggingsverzekering betaald?	€ 1.118,24
Subtotaal 1: saldo per 31-12-2008 plus inleg 2009	€ 6.523,10
<i>Hiervan trekken we het volgende af:</i>	
premie overlijdensrisicodekking	€ 0,00
premie arbeidsongeschiktheidsrisicodekking	€ 0,00
premie verzekerd garantiebepaald	€ 0,00
kosten verzekeringsmaatschappij (eerste en doorlopende kosten)	€ 223,25
kosten beheer aandelen	€ 47,66
kosten bemiddelaar of verzekeringsadviseur	€ 0,00
aank- en verkoopkosten	€ 6,70
Totaal	+ € 277,61
Subtotaal 2: na aftrek kosten en premies	€ 6.245,49
Hoeveel heeft u in 2009 verdiend op de beleggingen (resultaat)?	€ 1.442,49
Saldo per 31-12-2009	€ 7.687,98

- 5.27. Uit de bovenstaande overzichten en (algemene en bijzondere) voorwaarden, blijkt dat Den Hollander c.s. – anders dan zij stellen – op de hoogte waren of geacht hadden mogen worden te zijn van (i) de beleggingsrisico's (ii) het verloop van de waarde van de beleggingen, (iii) het feit dat door DSB Leven kosten werden ingehouden en (iv) de hoogte was van deze kosten. Den Hollander c.s. hebben hierover tot 12 april 2010 nooit geklaagd.
- 5.28. De stellingen van Den Hollander c.s. (p. 8, eerste en tweede alinea van onder, akte wijziging eis) dat door DSB Leven "volstrekt ondoorzichtige" overzichten zouden zijn verstuurd, wordt gelet op het voorgaande betwist door Curatoren. Bovendien doelen Den Hollander c.s. daarmee op een verplichting die niet rustte op Becam als tussenpersoon. Dit verwijt kan Becam en daarmee DSB Bank dan ook niet raken.
- 5.29. Ten aanzien van de in dit kader door Den Hollander c.s. overgelegde producties 4a tot en met 9 merken Curatoren op dat zij geen enkele betekenis hebben in de onderhavige procedure. De overgelegde overzichten en polissen zijn namelijk niet gericht aan Den Hollander c.s., maar aan andere personen en betreffen bovendien andere producten. Vanzelfsprekend kan aan stukken die aan andere

klanten dan Den Hollander c.s. zijn toegestuurd, geen stelling laat staan bewijs, in de onderhavige procedure worden ontleend. Het gaat immers om individuele, persoonlijke berichten.

- 5.30. Tevens is relevant dat Den Hollander c.s. op pagina 12 van de akte wijziging eis de verkeerde conclusie trekken uit de uitspraak van de Commissie van Beroep Financiële dienstverlening van 14 oktober 2010 (zonder hier overigens een stelling richting Curatoren aan te verbinden).⁴ Anders dan Den Hollander c.s. opmerken, kan uit deze uitspraak niet worden geconcludeerd dat hoge kosten in een beleggingsverzekering ertoe leiden dat de verzekeraar en/of tussenpersoon volledig aansprakelijk wordt geacht voor de geleden schade. De voornoemde uitspraak betrof een geschil tussen de verzekeraar en de verzekerde – dus niet tegen een tussenpersoon – waarbij werd geklaagd dat hoge kosten van een beleggingsverzekering pas na het aangaan van de verzekering aan de verzekerde kenbaar waren gemaakt. De verzekeraar stelde zich op het standpunt dat deze kosten in de polisvoorwaarden waren vermeld, maar kon niet aantonen dat deze polisvoorwaarden (tijdig) aan de verzekerde waren verstrekt.
- 5.31. Van belang is dus dat de verzekerde voorafgaand aan of bij het sluiten van de beleggingsverzekering wordt geïnformeerd over de kosten. Dat was bij Den Hollander c.s. het geval. Als vermeld in § 5.6 van deze akte zijn de (bijzondere en algemene) voorwaarden aan Den Hollander verstrekt.
- 5.32. Van dwaling aan de zijde van Den Hollander c.s. ten aanzien van de kosten was dus geen sprake. In het kader van dwaling ten aanzien van de kosten poneren Den Hollander c.s. ook de stelling dat (p. 8 wijziging eis):
- "[...] van dwaling sprake is op de enkele grond dat de kosten (zijnde een kernbeding van de overeenkomst) niet tevoren zijn medegedeeld of overeengekomen en niet is gewezen op de risico's."*
- 5.33. Als hiervoor toegelicht zijn aan Den Hollander weldegelijk de kosten van tevoren medegedeeld en is gewezen op de risico's van het product Hollands Welvaren. Daarenboven is in artikel 10 van de bijzonder voorwaarden opgenomen dat Den Hollander c.s. 14 dagen de verzekering kosteloos kunnen annuleren (§ 5.8 van deze akte).
- 5.34. Ten overvloede – het gaat hier immers niet om een verplichting die rust(te) op Becam of DSB Bank – merken Curatoren op dat uit het bovenstaande blijkt dat

⁴ JOR 2010/348.

door DSB Leven weldegelijk is voldaan aan de verplichtingen vermeld door de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening van 14 oktober 2010.⁵

5.35. Uit het bovenstaande blijkt ook dat – anders dan Den Hollander c.s. stellen – bij het aangaan van de Spaarkredietverzekering geenszins vaststond dat nooit voldoende kon worden gespaard om de hoofdsom van de consumptieve lening te kunnen aflossen. Wel was sprake van een beleggingsrisico, een risico dat een felt van algemene bekendheid betreft maar waar Den Hollander c.s. niettemin voor zijn gewaarschuwd. Curatoren wijzen er nog op dat van enig gegarandeerd eindkapitaal nooit sprake is geweest bij Hollands Welvaren, anders dan de 20% van de inleg genoemd in artikel 8 van de bijzonder voorwaarden (zie § 5.6 van deze akte). Dit is ook niet gecommuniceerd richting Den Hollander c.s. Curatoren begrijpen dan ook niet waartoe de verwijzing dient naar de uitspraak van Geschillencommissie Kifid nr. 90 d.d. 3 mei 2010 (pagina 12 van de akte wijziging eis), in welke uitspraak sprake was van een geschil over een kapitaalverzekering met een gegarandeerd eindkapitaal.

5.36. In 2010 is de Spaarkredietverzekering beëindigd als gevolg van het omzetten van het premiekrediet in een doorlopend krediet zonder vaste looptijd. Een bedrag van € 7.813,77 is uitbetaald aan Den Hollander. Den Hollander c.s. hebben dit bedrag niet aangewend tot aflossing van hun schuld, maar kennelijk voor consumptieve doeleinden gebruikt.

MET CONCLUSIE:

In conventie:

5.37. Curatoren handhaven hun vordering.

In reconventie:

5.38. Dat Curatoren handhaven hun conclusie als vermeld in de CvAInR.

WAARVAN AKTEI

Advocaat

⁵ JOR 2010/348.

PRODUCTIE 43

Lemstra van der Korst

Gerechtshof Amsterdam
T.a.v. mevrouw N. Loukill
Ildok 20
1013 MM AMSTERDAM

Per e-mail aan:
n.loukill@rechtspraak.nl

J.H. Lemstra
Advocaat

Prins Hendrikan 16, 1075 DC Amsterdam
Postbus / PO Box 75655, 1070 AR Amsterdam

Tel.: +31 (0)20 2050531
Mob.: +31 (0)6 53150917
Fax: +31 (0)20 2050560

j.lemstra@lvdk.com
www.lvdk.com

Betreff / Re Verzoekschrift WCAM – DSB Bank N.V. c.s. (zaaknummer 200.127.525/01)
Kenmerk / Ref JLE 4053;
Datum / Date 18 februari 2014
Plaats / Place Amsterdam

Edelgrootachtbaar college,

Hierbij reageer ik op de e-mail van mr. Dommerholt van eerder vandaag namens de heer Den Hollander, mevrouw A.T. Blaauw, de heer M.P.M. van Hal en mevrouw J.W. Kasteln ("Den Hollander c.s.").

Den Hollander c.s. heeft het hof op onderdelen onjuist geïnformeerd. Het verweerschrift bevat bovendien ongefundeerde op de persoon gerichte suggesties. Op pagina 29 en 30 van het verweerschrift stelt mr. Dommerholt namens Den Hollander c.s. (zonder onderbouwing) onder meer het volgende:

"Ook is de vraag of de vertegenwoordiger van de rechtsbijstandsverzekeraars, mr. Lemstra die onderhandelingen met curatoren heeft gevoerd wel een vrije én onafhankelijke positie kon innemen nu de andere organisatie die hij vertegenwoordigt - de Stichting Verliespolis - op 25 maart 2009 een akkoord heeft gesloten met Reaal Verzekeringen gelijk aan het woekerpolisakkoord en er door Reaal Verzekeringen is bedongen dat zowel Lemstra als de Stichting de plicht hebben niets te doen dat afbreuk zou kunnen doen aan de regeling."

De door Den Hollander c.s. gestelde afspraken bestaan niet. Dit blijkt eenvoudig uit de openbare overeenkomsten tussen (onder meer) Stichting Verliespolis en de relevante SNS Reaal entiteiten.¹ Ik heb als advocaat geen enkele verplichting op mij genomen jegens SNS Reaal c.s. Niet formeel en ook niet informeel. Mr. Dommerholt herstelt zijn onjuiste berichtgeving in zijn e-mail van vandaag, maar wekt opnieuw de suggestie van belangentegenstellingen.

¹ <http://www.verliespolis.nl/docs/schikkingen/Overeenkomst%20op%20hoofddijnen%20SNS%20REAAAL.pdf> en
http://www.reaal.nl/Documents/definitieve_vaststellingsovereenkomst_compensatieregeling_15112010.pdf.

Lemstra van der Korst

Het ontgaat Den Hollander c.s. kennelijk dat (oud)klanten van DSB die akkoord gaan met de regelling, op grond van artikel 2.8.3 van het Akkoord op Hoofdlijnen (als neergelegd in art. 6.16 (iv) van het verzoekschrift en art. 11.3 van de WCAM-overeenkomst) geen kwijting verlenen aan SNS Reaal c.s. voor productkenmerken en de kostenstructuur (behoudens het deel dat zij via de DSB-regelling vergoed krijgen). Klanten - waaronder Den Hollander c.s. - kunnen aldus akkoord gaan met de regelling inzake DSB en zich daarnaast in en buiten rechte wenden tot de relevante verzekeraars met claims over de productkenmerken en de kostenstructuur. Ook om die reden is geen sprake (geweest) van tegengestelde belangen tussen Stichting Belangen Rechtsbijstandsverzekerden DSB enerzijds en Stichting Verliespolis anderzijds, laat staan dat sprake is (geweest) van tegengestelde belangen of het ontbreken van onafhankelijkheid van de respectieve raadsleden.

Een kopie van dit bericht zond ik per e-mail aan de raadsleden van de overige procespartijen,

Hoogachtend,
Lemstra Van der Korst N.V.

J.H. Lemstra

